

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: SKRALDEMANDSHESTEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "SKRALDEMANDSHESTEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 210. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid76343/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Snak, Du Tosse, det kjender Du ej;
hvo er vel Skipper, Du eller jeg?
— Hu! da foer over Havet Blæsten,
Skibet forgik i Bølgerne næsten —
Maagen rundt omkring Skibet fløj:
Naa, kan Du se, at jeg ikke løj!
Gode Raad bør man altid høre!
— Da kløede sig Skipperen bag sit Øre.

SKRALDEMANDSHESTEN.

En Skraldemandshest over Torvet drog
det tunge Læs, og Kudsken slog.
Dens Øje var sløvt, og Hovedet hang;
men pludselig højt dens Vrinsken kiang;
i Aaget spændt for den tunge Kærre,
den hilste med Vrinsken sin fordums Herre.

Og Herren standsed, han kjendte igjen
sin herlige Traver, sin trofaste Ven.
Han købte den fri og ømt den plejed,
skjøndt mangan en vælig Ganger han ejed.
Og spurgte man, hvilken der hued ham bedst,
da peged han paa sin gamle Hest.

VINTEREN.

—

Moderen:

Nej se, nej se,
der har vi da den første Sne!
I Ovnens Ild brænder,
jeg nuller Eders Hænder.
— Saa putted de Smaa sig sammen
og kiggede ind i Flammen.

Men da de vaagnede næste Dag,
da dækkede Sneen Gaard og Tag,
da kjørte de Smaa i Slæde,
det var et Liv, en Glæde;
ved Aftentid de listed ind
og titted igjen i Flammens Skin.

—

SLAGSMAALET.

—

Pudelen:

Jeg er klippet, jeg er umaadelig fin,
afvejen, Du smudskede Gadesvin!
Jeg har Knebelsbarter, som Hvermand sér,
jeg er Standsperson, jeg er Officer —
Men Trofast svared igjen: Saa Skam,
mig synes, Du ligner et Paaskelam!